

Teza: zasady wypełniania obowiązku szkoleniowego.

Wypełnienie obowiązku zawodowego odbywa się w ściśle określonych formach i obejmuje udział radcy prawnego w charakterze słuchacza, uczestnika, prowadzącego zajęcia, wykładowcy, lub opracowującego materiał e-learningowy w różnych formach doskonalenia zawodowego z zakresu prawa a także nauki prawniczego języka obcego. Wypełnianiem obowiązku szkoleniowego nie jest szkolenie z innej dziedziny wiedzy.

WO-208/19

ORZECZENIE
z dnia 9 stycznia 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

SWSD Krzysztof Górecki

SWSD Joanna Maruszewska

SWSD Wojciech Płóciennik / sprawozdawca/

Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.rp. Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego U. D.

obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku

na skutek odwołania obwinionej z dnia 31 lipca 2019 r., od orzeczenia OSD w W. sygn.

akt D 5/19

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,

2.

kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście) obciąża obwinioną.

Uzasadnienie

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 17 czerwca 2019 roku sygn. akt D5/19 obwiniona radca prawny U. D. została uznana za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku. Na podstawie ww. Orzeczenia Sąd orzekł karę 3300 zł oraz zasądził od obwinionej zwrot kosztów postępowania dyscyplinarnego w kwocie 700 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził iż obwiniona nie uzyskała po mimo obowiązku wskazanego w par. 7 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, wymaganej liczby 40 pkt szkoleniowych w okresie od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2017r. Sąd podkreślił, że okres trzy letni w którym radca prawny może zgromadzić punkty szkoleniowe jest na tyle długi aby każdy radca mógł podołać obowiązkowi określonemu w Regulaminie. Jednocześnie Sąd wskazał że orzeczona kara pieniężna w wymiarze 3300 zł, jest karą sprawiedliwą w stosunku do stopnia winy obwinionej i obowiązku który została naruszony. Zdaniem Sądu częste zmiany przepisów prawnych powodują, że radca prawny nie przygotowany merytorycznie, nie może w sposób właściwy świadczyć pomocy prawnej. Brak przygotowania może nie tylko spowodować szkodę po stronie klienta ale również wpływa negatywnie na wizerunek zawodu radcy prawnego. Od powyższego Orzeczenia odwołanie w dniu 31 lipca 2019 r., wniosła obwiniona, która podniosła szereg zarzutów w zakresie prawa procesowego i błędu w ustaleniach faktycznych, dotyczących niewłaściwej oceny materiału dowodowego i nieuznania przez OSD zaświadczeń obwinionej w zakresie odbytych przez nią szkoleń, dotyczących poprawności językowej tekstów urzędowych oraz z zakresu antykorupcji i etyki, które to stanowiły o uzyskaniu 37 pkt szkoleniowych z 40 wymaganych Regulaminem oraz nie złożenia wniosku o ostrzeżenie dziekańskie do Dziekana OiRP w W.. Nad to zarzuciła orzeczeniu naruszenie prawa materialnego poprzez orzeczenie kary nieznannej ustawie i nie wskazanie w orzeczeniu sformułowania „ kara pieniężna”. Jednocześnie obwiniona sformułowała zarzuty w zakresie rażącej niewspółmierności orzeczonej kary i niewskazania podstawy jej orzeczenia w zakresie przyjętej przez Sąd kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów procesowych i błędu w ustaleniach faktycznych wskazywanych przez obwinioną w odwołaniu, wskazać należy, że nie wszystkie szkolenia odbywane przez radców prawnych mogą stanowić podstawę do naliczenia wymaganych Regulaminem punktów szkoleniowych. Zgodnie z par. 4.1.1. i 4. Regulaminu - stan prawny obowiązujący w okresie objętym zarzucanym czynem - : „ Wypełnienie obowiązku zawodowego odbywa się poprzez udział w charakterze słuchacza, uczestnika, prowadzącego zajęcia, wykładowcy, lub opracowującego materiał e-learningowy w różnych formach doskonalenia zawodowego z zakresu prawa a także nauki prawniczego języka obcego ” oraz „ uczestniczenie w konferencjach lub seminariach z zakresu prawa” Podkreślenia wymaga, że jak wskazano w Regulaminie, muszą to być li tylko szkolenia z zakresu prawa, nie mogą to być natomiast jakiegokolwiek szkolenia w których uczestniczy radca prawny w związku z wykonywaniem swoich obowiązków. W niniejszej sprawie obwiniona uczestniczyła w kursie szkoleniowym z języka polskiego oraz w warsztatach z etyki i antykorupcji, które to nie mieszczą się w katalogu szkoleń z zakresu prawa. Z tych też względów, podzielić należy stanowisko OSD o braku podstaw

do zaliczenia ww. szkoleń w zakresie par.4 Regulaminu. Jednocześnie wskazać należy, że brak określonej ilości punktów szkoleniowych jest poważnym przewinieniem dyscyplinarnym, które nie może być przedmiotem wniosku o ostrzeżenie dziekańskie, w szczególności że obwiniona osiągnęła li tylko 13 punktów szkoleniowych co stanowi, że nie osiągnęła wymaganego minimum 40 punktów nawet w połowie. W związku z powyższym zarzuty wskazane w odwołaniu których podstawą było nie uwzględnienie przez OSD szkoleń przedłożonych przez obwinioną, uznać należy za bezzasadne.

Odnosząc się do zarzutu w zakresie prawa materialnego dotyczącego nie wskazania w sentencji orzeczenia OSD sformułowania „ kara pieniężna”, WSD wskazuje, że sam fakt nie wskazania ww. zwrotu w orzeczeniu, nie stanowi o orzeczeniu kary nie znanej ustawie. Sąd prawidłowo zasądził karę pieniężną i wyraził ją kwotowo w złotych polskich. Powyższe przesądza, że kara wymierzona przez OSD jest zgodna z karą pieniężną określoną w katalogu kar wskazanych w art. 64.1.3) Ustawy o radcach prawnych. Jednocześnie wskazać należy, że OSD działając zgodnie z art.64. 2ba Ustawy o radcach prawnych w brzmieniu „ Karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. ”, wymierzył obwinionej karę w dolnej granicy wskazanej w przepisie. Z tych też względów wskazać należy, że wymierzona obwinionej kara pieniężna pozostaje adekwatna do stopnia zawinienia, jednocześnie powinna zapobiec naruszeniu zasad etyki radcy prawnego w przyszłości. Na marginesie wskazać należy, że wartość minimalnego wynagrodzenia za pracę jest informacją powszechnie znaną, która nie wymaga udowodnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy uznał ww. orzeczenie jako słuszne i odpowiadające prawu, jednocześnie nie podzielił zarzutów i argumentacji wskazanej przez obwinioną radcę prawną U. D. w złożonym odwołaniu.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego